

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο χΩρος18 σας προσκαλεί την Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου και ώρα 20.30, στα εγκαίνια της ομαδικής έκθεσης «Τόπων Γραφές». Στην έκθεση συμμετέχουν οι καλλιτέχνες: Παύλος Βασιλειάδης, Γιώργος Καλτσιδής, Γιάννης Μαβίδης και Έκτωρ Μαυρίδης. Η διάρκεια της έκθεσης είναι μέχρι 17 Μαρτίου 2012. . Επιμέλεια έκθεσης Σταύρος Παναγιωτάκης.

Δυο ζωγράφοι, ένας γλύπτης και ένας κεραμίστας αποδίδουν τέσσερις ανόμοιες πτυχές του ίδιου θέματος. Με το έργο τους οι καλλιτέχνες ανιχνεύουν με διαφορετικούς τρόπους ένα από τα πιο διαδεδομένα θέματα της ιστορίας της τέχνης, την τοπιογραφία. Με τις προσωπικές τους γραφές μεταφέρουν στους τόπους της έρευνας, τη διαφορετικότητα της εμπειρίας και της αντίληψής τους.

Ώρες λειτουργίας:
Τρίτη έως Παρασκευή: 18.30 – 21.00
Σάββατο: 12.00 – 15.00

Χρ. Σμύρνης 18, Θεσσαλονίκη
τ.κ. 54622, τηλ. 2310 261 077
email: xoros18@gmail.com
site: www.choros18.com

Ο Έκτορας Μαυρίδης υιοθετώντας μια εννοιολογική προσέγγιση, χρησιμοποιεί πρωτογενή υλικά της φύσης και ζωγραφίζοντας ως κεραμίστας, καίει τα υλικά αυτά, γράφοντας τους «τόπους» του με τη φωτιά. Στην τρισδιάστατη άποψη των έργων του, η αποφασιστική χειρονομία πλάθει και μεταβάλλει το υλικό, που είναι «δουλεμένο» με την παραδοσιακή τεχνική του τροχού. Το ίδιο το υλικό μεταμορφώνεται σε τόπο αποκαλύπτοντας την αλήθεια που υπάρχει κάτω από την επιφάνεια. Τόπος δράσης, ενός κοσμογονικού γίνεσθαι χωρίς αφηγηματικότητα, ο καλλιτέχνης επικεντρώνεται στην έκφραση και τη σχέση των υλικών στον χώρο. Σκάβει με τη φωτιά το υπόβαθρο, αλλά και το ίδιο το έργο δημιουργώντας μια κινητική ελευθερία του χρώματος που συμμετέχει ως παράγωγο της διαδικασίας του καψίματος. Σαν φόντο και θέμα μιας ενιαίας χρωματικής ενότητας σε αντιθετικούς τόνους, τα έργα του δημιουργούν μια άμεση αποκάλυψη.

Έκτωρ Μαυρίδης

Ο Μαυρίδης ανάγει τη διαδικασία της χειρωνακτικής χειρονομιακής επεξεργασίας του υλικού, σε επέμβαση στο καλλιτεχνικό έργο που συμβάλει και διευρύνει τη σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον. Δίνοντας έμφαση στην αντίθεση του φωτός και της σκιάς και στην αντιπαράθεση του άσπρου μαύρου συνθέτει μοναχικά εσωτερικά

τοπία βίαιης καταστροφής υλοποιώντας ένα κόσμο «πραγματικό» που η μορφή και βιωσιμότητα του εξαρτήθηκε από την ίδια τη μεταβολή του υλικού.

Γιώργος Καλτσιδης

Ο Γιώργος Καλτσιδης αναλαμβάνει διαμέσου ενός φυσικού υλικού (επιλέγοντας τώρα το ξύλο, ενίοτε την πέτρα), να μεταφέρει στη μορφή στοιχεία ενός φανταστικού τοπίου, διαπλάθοντας ολόγλυφες συνθέσεις και αυτόνομες ζωτικές υπάρξεις, οι οποίες αν και παραπέμπουν στο φυτικό και ζωικό περιβάλλον διατηρούν στην υλοποίηση τους την κατεξοχή τεχνική διαδικασία της γλυπτικής. Δημιουργεί το αντικείμενο ως αναπαράσταση και μέρος του τοπίου και αυτό αποτελεί το βασικό άξονα στη δουλειά του. Η κατάκτηση του υλικού και της τεχνικής τον οδηγεί σε αφαιρετικές διατυπώσεις, γεωμετρικές επιμηκύνσεις χωρίς να απομακρύνεται από τη οργανική φόρμα. Συναρμολογεί στην ίδια σύνθεση και ομαδοποιεί εικαστικές ενότητες, με στόχο την αέναη λειτουργία της δημιουργίας. Χαρτογραφώντας το περιβάλλον που ο ίδιος δημιούργησε, οι μορφές του ανανεώνουν έναν βιομορφικό τόπο. Νατουραλιστής του φανταστικού, χρησιμοποιεί τα βασικά γεωμετρικά σχήματα για να δημιουργήσει την αρχετυπική μορφή ως συστατικό της φύσης.

Γιάννης Μαβίδης

Ο Γιάννης Μαβίδης αποτυπώνοντας τη ρευστότητα και τη διαφάνεια, συνθέτει διαβαθμίσεις τόνων ή χρωμάτων, με ποιητικότητα και αυθορμητισμό. Συνδυάζει παραστατικά στοιχεία και αφαιρετικές δομές για να ζωγραφίσει το φως, που με απλότητα οικειοποιείται το ζωγραφικό χώρο. Η καταγραφή τόπων επικρατεί διαχρονικά στη θεματική του. Οι τόποι του εκφράζονται με όρους ενός μετά-μπρεσιονιστικού λεξιλογίου. Ακολουθώντας τον προσωπικό του ρυθμό, αναλύει το «πραγματικό» περιβάλλον, χρησιμοποιώντας μονόχρωμες επιφάνειες και γραμμές που εντείνουν και αποκορυφώνουν στη μνήμη, τον οργανωμένο χρόνο. Η αχνή διαγραφή των όγκων δημιουργεί ένα ενιαίο εικαστικό πεδίο σε απαλούς τόνους του γαλάζιου και του γκριζού. Η γενικευτική απόδοση όγκων, οι επίπεδες απεικονίσεις των χώρων που αναπτύσσονται με αφαιρετικές προθέσεις, είναι τα χαρακτηριστικά του Μαβίδη. Ο καλλιτέχνης έχει στη διάθεση του τη γραφή τόπων που υποβάλλονται στη συνείδηση μας. Χωρίς να μιμείται τη φύση οργανώνει σχήματα και χρώματα με ερμητική απλότητα.

Παύλος Βασιλειάδης

Ο Παύλος Βασιλειάδης αντιμετώπισε την τοπιογραφία για να μεταφέρει την επερώτηση στο χλιο-ειδωμένο τόσο σε στιγμές γαλήνης όσο και έντασης. Αποδίδει το συμβολιστικό ρόλο του τοπίου χωρίς υποκειμενισμούς, σε μια εικονικά τρισδιάστατη απεικόνιση με έμφαση στην ατμοσφαιρική προοπτική. Η ρεαλιστική γραφή και ο «υπαιθρισμός» θυμίζει την διαδικασία μιας φωτογραφικής λήψης που αφαιρώντας τα θερμά χρώματα αποτυπώνει το φως και την κίνηση της αντικειμενικής πραγματικότητας. Θάλασσες και αστερισμοί συνυπάρχουν, δημιουργώντας οπτικές εντυπώσεις που αποδίδουν τη φύση του έργου τέχνης, προτείνοντας ένα τόπο και μια ζωγραφική, που προβάλλει και αναιρεί ταυτόχρονα τον ειδυλλιακό χαρακτήρα της. Μια παραστατική απόδοση της θαλασσογραφίας με αναφορά στη λυρικότητα της σχεδίασης της γιαπωνέζικης ζωγραφικής του παρελθόντος, εμπλουτίζει το εικαστικό του πεδίο. Το ευρύτατα γνωστό κύμα του Χοκουσάι, «δουλεμένο» σε ψυχρούς τόνους τονίζει για μια ακόμη φορά τη διαχρονικότητα της μεθόδου αποτύπωσης και έκφρασης της τοπιογραφίας. Όμως ο εμφανής συμβολιστικός

χαρακτήρας των συνθέσεων του μετατρέπει την τοπιογραφία σε μια ψυχογραφική διάσταση. Ο μεταφορικός χαρακτήρας του μπλε χρώματος ενισχυμένος στο έπακρο με την τονικότητα και τη χειρονομία αποπνέουν μια μεταφυσική διάθεση που αντανακλά τον προβληματισμό των ημερών μας.